

[Christmas Møller.]

fald som Følge af Storm, hvor der har været meget stor Rasering af Træarealer, saaledes at der har været et Salg af Træ fra de paa-gældende Skove langt ud over det normale, har man ligeledes anerkendt dette. Jeg gaar ogsaa ud fra, at den højtærede Landbrugsminister vil erkende, at saadan maa det være, hvilket jeg tror er et meget vigtigt Punkt.

Dernæst vil jeg særdeles gerne med Landbrugsministeren drøfte visse Spørgsmaal; det gælder baade Spørgsmaalet vedrørende Brændselspriser og Tørvepriser, at det er meget vigtigt at faa klar Besked om, hvorvidt Staten vil træde ind og garantere en vis Pris. Det er jo helt oplagt, at det er muligt for Staten at fastsætte en Pris i det Øjeblik, den vil garantere Afsætningen af Produkterne til denne Pris, men at den er nødt til at tolerere en anden og højere Pris, hvis den ikke vil yde en saadan Garanti, thi Tørvefabrikanter, Skovejere og andre maa naturligvis ellers tage en betydelig Risiko-præmie for det Arbejde, de har sat ind i deres Virksomhed.

Vi er altsaa parate til en hurtig og villig Behandling af Lovforslaget, drøftende Prisspørgsmaalet, saaledes som jeg har nævnt, Statsgarantierne, Skattefriheden for den ekstra Hugst og det forstkyndige Skøn med Hensyn til, hvor der skal hugges mere og hvor mindre, og vi er parate til at give Landbrugsministeren denne Bemyndigelse, som vi altsaa alle haaber, at han ikke behøver at benytte, fordi det hele udvikler sig paa en heldig Maade. Jeg understreger til Slut, at vi er parate til at gøre alt dette hurtigt. Og naar jeg tænker paa, hvorledes Forholdene har formet sig i Vinteren 1939—40, er jeg helt enig i den Betragtning, at Landbrugsministeren saavel som Handelsministeren som andre Autoriteter, der har med Brændselsspørgsmaalet at gøre, er forpligtet til at lægge Tingene saaledes til Rette, at Befolkningen med størst mulig Tryghed kan se Vinteren 1940—41 i Møde paa dette Omraade.

Rasmussen (Gylling): Det er efter Indstilling fra Det erhvervsøkonomiske Raad, at Landbrugsministeren har foreslaaet dette Tillæg til Loven af 26. Februar 1940 om Fremskaffelse af indenlandske Brændsels-

materialer. Aarsagen er nem at faa Øje paa, den maa først og fremmest søges i de vanskelige Tilførselsforhold. Der er heller ikke Tvivl om, at de Ressourcer, vi har af Brændselsmaterialer, ogsaa i privat Eje, vil blive stærkt udnyttet i den kommende Tid, fordi Brændsel med de Priser, man kan forvente, vil være en god Salgsvarer. Jeg tror ikke paa, at det er saa sløjt med Ressourcerne, som man fik Indtryk af gennem det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale. Ganske vist er der hugget ikke saa lidt i de senere Aar, maaske mere end før, men jeg tror dog, man maa sige, at under de foreliggende Forhold er det muligt at fremskaffe endogsaa et meget stort Materiale paa dette Omraade.

Lovforslaget giver Ministeren Bemyndigelse til at paabyde Pligthugst i Skove og Plantager og større Udnyttelse af Moser o. lign. Det er i hvert Fald med Hensyn til Skovene og Plantagerne givet, at Staten har maattet værne dem mod for stærk Hugst; og da Forholdene nu er ændret, saaledes at man maa kræve større Hugst, er det kun godt, at man har disse Reserver. Jeg skal ikke komme ind paa selve Lovforslaget. Jeg forstaar, at det skal behandles i et Udvalg, og der vil der blive Mulighed for at faa besvaret de Spørgsmaal, man har Interesse i at stille. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at den Bestemmelse, der findes i § 3 om, at Staten efter nærmere Indstilling af Brændseludvalget overtager Brændsel og paa anden Maade overtager de Værdier, vedkommende Ejere ikke ellers kommer af med, kan vi fuldstændig tiltræde. Det er rimeligt, at de Folk, der paa den Maade afleverer deres Brændsel, faar en Pris, som yder dem fuld Erstatning.

Jeg vil kun til Slut udtrykke Ønsket om, at de Maksimalpriser, som nu formodentlig bliver fastsat, bliver rimelige for Producenterne, men at de dog heller ikke bliver højere, end at det er muligt for Befolkningen at overkomme dem.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Hartel: Efter den Stilling, vi indtog til Lovforslaget om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer, kan min Gruppe intet principielt have at indvende mod, at Staten om ikke andet saa i det mindste